

maatte afvige derfra. Ser man hen til Bestemmelserne i Lovforslagets Kapitel 2, som handler om Fiskeriet paa Havet og udfor de aabne Ryster, vil man finde, at i det nuværende Lovforslag ere Bestemmelserne noget forskjelligt fra de tilsvarende i det tidligere Lovforslag. Saaledes er i § 7 udgaaet Bestemmelsen om at Limfjordslougningen angaaende Maffestørrelsen skal gjælde udenfor Limfjorden. En lignende Bestemmelse er udgaaet af § 11, fremdeles er den gamle § 12 udgaaet, som handlede om visse Begrænsninger med Hensyn til Fiskeri af Reier, og endelig er i Lovforslagets § 7 den tidligere Bægt ved Underliget i Stedet for de 24 Bund bestemt saaledes, at den kan være 40 Bund. Men saa er der jo rigtignok kommet en Bestemmelse ind i dette Lovforslag, som har en Betydning, som jeg med nogle Ord skal omtale. Medens der efter det tidligere Lovforslag ingen Begrænsning var med Hensyn til Baadenes Brug hele Aaret rundt, fandtes der en Bestemmelse i § 8 med Hensyn til Aalevaad, hvorefter heller ikke Brugen af disse Vaad Aaret rundt var hindret, men dog var det saaledes, at i Tiden fra den 20de Mai til den 20de September maatte man ikke komme nærmere til Landet med disse Vaad end 300 Favne fra Kysten. Denne sidste Bestemmelse, at man i det nævnte Tidsrum ikke maatte fiske med Aalevaad nærmere ved Land end 300 Favne, erkjendes i Motiverne til det nuværende Forslag at være af en saadan Befæstethed, at den ingen praktisk Betydning i Virkeligheden vilde kunne faae; det omtales saaledes i Motiverne, at, da Vaadfiskeriet foregaar om Natten vil det være umuligt for Fiskerne at overholde en saadan Afstandsbestemmelse, ligesom det vil være umuligt for nogen Kontrol at paase Overholdelsen af en saadan Afstandsbestemmelse. Altsaa, det erkjendes at denne Bestemmelse, selv om den var bleven til Lov, dog ikke vilde have haft nogen virkelig praktisk Betydning, den vilde have været et dødt Bogstav. Det virkelige Forhold vilde altsaa have været, ifølge det ældre Forslag, at man kunde fiske med Vaad Aaret rundt, hvor man vilde, ligesom man vilde, uden nogen virkelig Begrænsning, heller ikke for Aalevaad. Men ganske anderledes stiller Forholdet sig efter den Affattelse, som det foreliggende Forslag har givet § 8. I denne Paragraf forbydes det nemlig nu Fiskerne ubetinget i 3 Maanedes af Aaret, i $\frac{1}{4}$ af Aaret, overhovedet at bruge Vaad. Man tager i $\frac{1}{4}$ Aar aldeles og ubetinget Brugen af Vaad bort fra Fiskerne. At dette er en Bestemmelse, som er af stor Betydning vil jeg ikke be-

høve at fremhæve. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at den Tid, i hvilken man saaledes fuldstændig vil tage Vaadene fra Fiskerne efter det foreliggende Lovforslag, ikke falder sammen med den Tid, der i det tidligere Lovforslags § 8 var sat med Hensyn til, at man med Aalevaad skulde holde sig 300 Favne fra Land. Dette var, som jeg nævnte før, i Tidsrummet fra 20de Mai til 20de September, den Tid, i hvilken Vaadene efter det foreliggende Lovforslag bliver forbudt, er Maanederne Marts til Mai og falder altsaa kun sammen med den tidligere nævnte Tid for 10—11 Dage af Mai Maaned.. Iøvrigt er i sidste Paragraf i Kapitel den Bestemmelse bibeholdt, at Indenrigsministeren kan forbyde Brugen af saadanne Redstaber, som han i det Hele taget maatte anse for skadelige for Fiskeriet. Der tilføies vel, at det skal være Redstaber, som ikke ere hjemlede i nærværende Lov; men nærværende Lov indeholder jo ingen Bestemmelse om, hvilke Fiskeredstaber den hjemler Brugen af; den forbyder et enkelt Fiskeredskab, det er Trawl, den indeholder de Begrænsninger med Hensyn til Brugen af Vaad, som jeg har nævnt, en enkelt med Hensyn til Brug af Snurrevaad i Kattegattet, men hvilke Redstaber denne Lov tillader, siger Loven ikke. Derfor staar den Bestemmelse i § 13, at det skal være saadanne Redstaber, som ikke ere hjemlede i nærværende Lov, som Indenrigsministeren kan udstede Forbud imod, efter min Mening som noget misvisende og i Grunden meningsløs. Men dette var jo kun Fiskeri paa Havet og ud for de aabne Ryster. Vender man sig derefter til Kapitel 4 i Lovforslaget, som omhandler Fiskeriet i de øvrige Fjorde, stiller Sagen sig ganske, som den stillede sig efter det tidligere Lovforslag. Der staar i § 39, at Fiskeriet i de øvrige Fjorde — foruden Limfjorden er Meningen — Bige og andre lignende Indfæringer fra Havet saavel som i de smalle Sunde ubetinget skal belægges med Vedtægter. Fiskerne skulle have Vedtægter, hvad enten de ville have dem eller ikke. Det er ikke, saaledes som f. Ex. Tilfældet er med Hensyn til Sundheds-kommissionerne, Noget, der beror paa Kommunerne selv, om de ville have Vedtægterne eller ikke, de skulle have dem, og disse Vedtægter skulle indeholde de fornødne nærmere Regler om Tiden, hvornaar der maa fises — det er anført i § 41 — og Maaden, hvorpaa der maa fises, hvilke Redstaber der maa benyttes til Fiskeri, og om hvorendes disse Redstaber skulle være indrettede. Man ser af en Antydning i 3die Stykke af § 41, at Meningen synes at være den, at